

Bönesvar som överträffar förväntan

Den stora hemligheten bakom bönesvar som överträffar förväntan (Zakariyya & Maryam frid vare med dem)

Allah garanterar svar på varje bön vi ber, för Han säger: "Och Han gav er av allt vad ni bad om; om ni räknade Guds nåder kunde ni aldrig räkna dem" (Ibrahim: 34). I denna vers står inte "vissa" utan "allt" vad ni bad om. Gud lämnar aldrig en den som ber besviken. Det är en viktig princip: det enda som skiljer dig från att få din önskan uppfylld är att du ber Honom.

Det finns de som ber sin Herre och får ett överraskande, mirakulöst svar, något de inte väntat sig. Zakariyya (frid vare med honom) upplevde detta när hans bön besvarades och han sade: "Herre, hur kan jag få ett son, när min fru är ofruktsam och jag har nått så hög ålder?" (Maryam: 8). Gud svarade honom: "Så sade din Herre: 'Det är lätt för Mig. Jag skapade dig förrän du var ingenting'" (Maryam: 9). Förundran handlade kanske om att sonen skulle komma från en ofruktsam kvinna, men oavsett skäl lät Gud hans bön bli verklighet, trots hans höga ålder och hustruns ofruktsamhet. Låt oss reflektera över detta svar, dess orsaker och hur Gud kan uppfylla saker vi inte kan föreställa oss, och undersöka hemligheten bakom sådana mirakulösa bönesvar kortfattat.

Gud uppmanar oss ständigt att be och lovar flera lysande egenskaper för den som gör det. Han säger: "Vem svarar den nödställda när han ropar till

Honom och undanröjer ondska och gör er till jordens ställföreträdare? Är det någon gud jämte Gud? Sällan minns ni” (An-Naml: 62). Bön i denna garanterade betydelse är inte vilken ytlig bön som helst utan bönen från den nödställda som omges av svårigheter och blir uppriktig inför Gud, vänder sitt hjärta bort från annat, är övertygad om att bönen besvaras — då svarar Gud och undanröjer nöden och ger makt på jorden. Versen frågar retoriskt: vem annan än Gud kan svara den nödställda? Detta är en särskild nåd från Honom.

Gud är mycket nära dem som ber, tvärtemot vad vi kanske föreställer oss: ”När Mina tjänare frågar dig om Mig — Jag är nära. Jag svarar den bedjandes bön när han ber; låt dem därför svara Mig och tro på Mig, så att de må bli vägleda” (Al-Baqara: 186). Här kopplas svaret till att människan själv återvänder och svarar Gud, och en löfte om vägledning följer. Vi uppmanas också att vara nära dem som ber dag och natt, att stå vid deras sida och tåligt följa dem: ”Och besinna ditt själ med dem som ropar till sin Herre i morgonstund och kvällstid, som söker Hans ansikte, och låt inte dina ögon vända sig bort från dem i begär efter världslivets prakt” (Al-Kahf: 28).

Gud säger vidare: ”Säg: ’Min Herre bryr sig inte om er om det inte vore för era böner’; ni ljög, och detta skall bli ett ålagt ansvar” (Al-Furqan: 77). Det betyder att Gud skulle vara likgiltig om det inte var för vår bön; Han älskar bön och finner behag i den och kräver att vi ber. I en annan vers varnas de som vägrar be Gud av övermod: ”Och er Herre sade: ’Be Mig, så skall Jag svara er.’ De som är stolta över Min dyrkan skall gå in i Elden förödmjukade” (Ghafir: 60).

Gud kan till och med svara hedningars bön om de är uppriktiga i sin bön: ”När de seglar i skeppen åkallar de Gud uppriktigt i sin religion; när Vi räddar dem och de når land igen blir de avgudadyrkare” (Al-Ankabut: 65).

Allt detta visar tydligt att Skaparen av himmel och jord, natt och dag, solen och månen vill att vi ber Honom. Hans generositet är oändlig och Hans välgärningar tar aldrig slut.

Låt oss återvända till den stora hemligheten bakom Zakariyya och Maryams bönesvar. Zakariyya svarade för Maryam och tog hand om henne, ”Och Zakariyya tog henne i vård” (Al Imran: 37), efter att Gud odlade henne till något gott och evigt omnämnde hennes namn i Skriften tack vare hennes lydnad: ”Maryam, lyd din Herre; böj er och var de som vördnadsfullt faller ner” (Al Imran: 43). Hennes fromhet beskrivs också: ”Jag tar min tillflykt till den barmhärtige från dig, om du är from” (Maryam:

18). Hon trodde på Guds ord och skrifter och var from: "Maryam, dotter till Imran, som bevakade sin kyskhet; Vi blåste in i henne av Vårt väsen; hon bekräftade sin Herres ord och Hans skrifter och var en av dem som var undergivna" (At-Tahrim: 12).

Hemligheten bakom Maryams bönesvar är att hon dyrkade sin Herre och bad i mihrab — här menas inte imamens bönerum utan ett högt, vördnadsfullt rum byggt för Maryams fromhet. Underligt nog: "Närhelst Zakariyya gick in till henne i mihrab såg han hos henne en föda" (Al Imran: 37). Zakariyya undrade över källan till denna försörjning; kanske tog någon annan hand om henne än han, trots att han blivit hennes vårdare efter en tvist med några lärda bland Israels folk. Han frågade: "Hur har du detta?" (Al Imran: 37). Hon svarade: "Det är av Gud. Gud ger föda till den Han vill utan räknande" (Al Imran: 37). Detta fick Zakariyya att reflektera över två viktiga saker:

- För det första: den försörjning Gud gav Maryam kom genom dyrkan i mihrab.
- För det andra: genom bön.

Han bad sin Herre på ett nytt sätt, annorlunda än tidigare. Zakariyya hade alltid bett och Gud hade tidigare svarat hans böner; han yttrar tacksamt: "Jag har aldrig varit olycklig på grund av Din bönesvar" (Maryam: 4). Men nu, efter att ha sett det mirakulösa hos Maryam, ville han be om något som verkade omöjligt: ett barn trots hög ålder, svaga ben, grånande hår och en ofruktsam hustru. Alla orsaker som borde omöjliggöra barns födelse fanns där. Genom att se Maryams stora försörjning insåg han att den som ger ett sådant ingripande i Maryams liv kunde även ge honom ett barn om han uppfyllde villkoret. Han bad sålunda tre synkroniserade böner:

1. Första bönen: Han bad om en god avkomma, inte bara ett barn. Detta är anmärkningsvärt och visar hur vi bör be — inte bara om kvantitet utan om kvalitet; han bad om en "ren" och "god" släktledd: "Då bad Zakariyya sin Herre: 'Herre, ge mig från Dig en god avkomma; Du är den som hör bön'" (Al Imran: 38).
2. Andra bönen: Han visade stor tillit och gott hopp till Gud, och bad inte bara om ett barn utan att detta barn skulle vara välbehagligt och rättfärdigt, bära tecken på godhet: "Herre! Mina ben har försvagats och mitt huvud är täckt av grått; jag har aldrig varit olycklig i Dina böner. Jag fruktar släktingar bakom mig och min hustru är ofruktsam; ge mig därför från Dig en arvtagare som är min efterträdare och som ärver av Jakobs familj; gör honom, o Herre, omtyckt" (Maryam: 4-6).

3. Tredje bönen: Han bad ödmjukt att inte lämnas ensam utan arvinge, vilket visar hans sårbarhet: "Zakariyya ropade till sin Herre: 'Herre, lämna mig inte ensam, Du är den bästa arvingen'" (Al-Anbiya: 89). Dessutom var hans rop tyst och privat, ett tecken på uppriktighet och avsaknad av skryt; han bad dolt, med inre fromhet: "När han ropade till Sin Herre med ett tyst rop" (Maryam: 3). Han följde bönen med lydnadshandlingar — hans rättskaffenhet bekräftas: "Zakariyya, Yahya, 'Isa och Ilyas — alla var från de fromma" (Al-Anam: 85).

Svaret kom snabbt: änglarna ropade till honom medan han stod i mihrab och bad: "Gud förkunnar åt dig gladbudet om Yahya, som bekräftar ett ord från Gud, som är hövding, återhållsam och en profet bland de rättfärdiga" (Al Imran: 39). Det är anmärkningsvärt att Gud åter nämner mihrab efter att ha nämnt det hos Maryam, för att visa att närheten till Gud är en orsak till bönesvar.

Här följer svaret omedelbart medan han stod i mihrab; budskapet inkluderade inte bara att han skulle få ett barn utan fem stora karaktärsdrag för barnet: han skulle bekräfta ett ord från Gud, vara en ledare, återhållsam, profetisk och rättfärdig. På annan plats säger Gud: "Vi svarade hans bön och gav honom Yahya; Vi gjorde också hans hustru duglig. De skyndade till goda gärningar, bad till Oss med hopp och vördnad och var ödmjuka inför Oss" (Al-Anbiya: 90). Hans hustru gjordes också duglig eftersom han var ivrig i goda gärningar, stadigt i bön och ödmjuk.

Mihrab nämns en tredje gång: av ren glädje över budskapet gick han ut från sitt mihrab till sitt folk för att råda dem och uppmana dem att komma ihåg Gud mycket morgon och kväll, eftersom detta hjälper till att få böner besvarade: "Han gick ut till sitt folk från mihrab och sade till dem: 'Lovsjung er Herre morgon och kväll'" (Maryam: 11). Gud gav honom också ett unikt namn: "O Zakariyya, Vi förkunnar åt dig en son vars namn är Yahya; Vi har inte gett ett sådant namn åt någon tidigare" (Maryam: 7). Denna namngivning av Gud själv är en stor ära för Zakariyya och ett tecken på livets beständighet.

Kanske förstår vi nu en stor hemlighet bakom bönesvar — dess koppling till att fästa sig vid Gud. Gud säger: "Minns Gud mycket, så kanske ni blir framgångsrika" (Al-Anfal: 45). Han kopplar människans minne av Gud till att Han själv minns den som minner Honom: "Minns Mig, så skall Jag minnas er; tacka Mig och förkasta mig inte" (Al-Baqara: 152). Vi uppmanas att minnas Gud mer än vi minns våra fäder: "Minns Gud som ni minns era fäder, eller ännu mer" (Al-Baqara: 200). Till och med inför strid uppmanas

vi att minnas Gud mycket: "Troende! När ni möter en fiende, stå fasta och minns Gud mycket så kanske ni blir framgångsrika" (Al-Anfal: 45). Det första Satan gör för att ta kontroll över oss är att få oss att glömma Guds minne: "Satan hade tagit makten över dem och fick dem att glömma Guds minne. De tillhör Satans parti — varna: Satans parti är förlorarna" (Al-Mujadala: 19). Hur mycket behöver vi inte Gud!

Gud behöver oss inte — vilken generositet! Om vi vill att vår bön ska besvaras omedelbart måste vi vända oss till Honom med ett närvarande hjärta, uppriktig avsikt, gott hopp om Honom, och uthållighet i bönen, att åkalla Honom med Hans namn och egenskaper, undvika förbjudna handlingar som otillbörlig blick och baktal, vaka över bönerna och övriga riter. Allt detta ryms i gudsfuktan (taqwa): den förenar närhet till Gud och avhållsamhet från synd.

Då kan böner besvaras snabbt, som för Zakariyya och Maryam. Gud säger om taqwa: "Om invånarna i städerna trodde och var gudfruktiga skulle Vi öppna för dem välsignelser från himlen och jorden" (Al-A'raf: 96). Vänta er stora öppningar av välsignelser från himlen och jorden; himlen skall sända inte bara gott eller försörjning utan välsignelser, och jorden skall frambringa inte bara gott eller försörjning utan välsignelser. Tror ni att Gud bryter sitt löfte? Detta är ett stort gudomligt löfte. Förbered er att samla dessa välsignelser och gör er redo för vad Gud kan kräva av er — då kommer ni finna stor godhet från en generös och svarande Herre.

[«Sura al-Asr och dess budskap om räddning](#)

[Den verkliga tävlingen»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)

Bönesvar som överträffar förväntan

- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)